

VIII.

ЗА РАСХОДКИ-ТЪ.

Трѣба да употребимъ нѣколко часа на день за расхождавие, за да си почивахтъ духъ-тъ ни отъ занимаи-та и тѣло-то отъ трудове-тъ.

Богъ, кой-го познава немощ-тъ на естество-то до-прошава нуждни-тъ почивки, за да си съвземемъ сили-тъ; седмия-тъ день слѣдъ създавие-то на свѣтъ-тъ е пос-вятенъ за почивка. Въ преминали-тъ вѣкове, вѣрни-тъ посвящавахъ нѣколко дни за почивка и за радость; но тая радость бѣше чиста, почивка-тъ не бѣше виновенъ мързелъ. Сички-тъ расходки не сж законни, сички-тъ игри не сж допростени. Трѣба въ расходки-тъ да слѣд-ваме Божия-тъ законъ.

Най редовна-тъ расходка е разговора-тъ слѣдъ ѣденіе-то. Трѣба той да бжде за дѣтински работи. Мъ-дрія-тъ дума че расходки-тъ трѣба да сж въ опредѣ-ленно врѣме; но смѣхове-тъ трѣба сѣкога да сж умни; да ся смѣемъ високо, е една грубость; да ся смѣемъ изъ вѣнъ пхтя-тъ е по голѣма грубость.

Не трѣба да земаме никого на играло за да го-правимъ смѣхъ на други-тъ. Въ разговоравія-та трѣба сѣкога да почитаме вѣра-тъ си.

Показваме ся безбожни яко ся присмиваме на обы-чаи-тъ черковни, ако земаме думи-тъ на свято то писаніе на гавра, ако ся подиграваме на простодушіе-то на добро-дѣтелни-тъ люди; тия подиграванія често потѣпкватъ добродѣтель-тъ и раждатъ безбожество-то; нищо друго не развратява повече сърце-то, освѣнъ тая дързостлива свобода, съ която нѣкои безумни приказватъ за вѣра-тъ и за полза-тъ си.